

centrale statslige institutioner giver sig til at formulere de værdier, de mener borgerne bør have. Værdiformidling er væsentlig i et samfund, men den skal ikke dirigeres af et centralt, statsligt organ.

I familielivet, i daginstitutioner og skoler sker overførsel af erfaringer og værdier. Derfor hører samtalen om, hvad den enkelte institution lægger vægt på, hjemme i bestyrelser, hvor forældre og ansatte pejler sig ind på de balancer, de finder rigtige, f.eks. mellem selvbestemmelse og fællesskab, mellem selvtilid og selvtilstrækkelighed, mellem drilleri og mobning og meget, meget andet.

Venstre siger ja til den frie samtale om vore almene værdier, om frihed og sandhed, om åbenhed, tolerance og kærlighed, om mod, ansvar, respekt for enkeltmennesket og naturen og meget, meget andet af det stof, der er grundlæggende for vort samfund. Men vi siger nej tak til central debatstyring og statsopdragelse.

Men jeg vil gerne gratulere Kristeligt Folkeparti med, at selve beslutningsforslaget i sig selv har været igangsættende for debatten. Så tillykke med det.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg har altså ærlig talt lidt svært ved at forstå, hvordan ordførerne kan lægge det indhold i forslaget. Det lyder, som om det her skulle være et forslag om centralstyring og statsdirigering af debatten, og at det, der falder ved siden af, ikke må debatteres. Det er jo overhovedet ikke det, der ligger i forslaget fra Kristeligt Folkeparti. Det er såmænd bare et forslag til overhovedet at styrke debatten om værdier i vores samfund, ikke andet, ikke et forslag om styring i nogen retning.

Jeg synes, Kristeligt Folkeparti har ret i den pointe, at debatten om værdierne i vores samfund simpelt hen fylder for lidt i øjeblikket. Vi er alt for økonomifikserede, det hele drejer sig om kroner og øre, det hele drejer sig om at race af sted og få højst muligt privatforbrug, og der er alt for lidt tid til at dvæle ved, hvad der er de egentlige værdier i livet, som også burde spille en meget større rolle for lovgivningen herinde.

Nogle siger, at sådant noget skal man ikke lovgive om, og det kan måske være rigtigt nok. Men vi træffer jo alligevel hele tiden beslutninger herinde, som har betydning for, hvilke værdier folk har mulighed for at bruge deres liv på.

Tag debatten om orlovsordninger. Skal man udvide mulighederne for, at forældre kan være sammen med deres børn på gode børnepasningsorlovsordninger, eller skal man skære ned? Jamen der ligger jo et værdigrundlag bag, et værdigrundlag om, at det er vigtigt, at folk har den mulighed for at være noget mere sammen med deres børn.

Det er vi nogle partier, der mener, og derfor støtter vi den form for lovgivning. Andre kan have andre synspunkter. Men jeg synes, vi også bør mødes i en debat om værdier og ikke kun om kroner og øre.

Det er derfor, SF støtter forslaget her om at nedsætte sådan en kommission. Vi ser gerne øget debat i samfundet om livsværdier.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil blot spørge hr. Lunde, hvor han har det majestæts-vi fra, når han siger, at »vi« er alt for økonomifikserede.

Jeg går ikke ud fra, det gælder SF, men jeg vil da gerne høre fra hr. Lundes mund, om det gælder SF.

Hvem er det, han beskylder? Vi betragter i vort parti penge som et middel og ikke som et mål, men der er altså mange gode ting, som ikke kan lade sig gøre uden midler.

Hvem er det, der er økonomifikseret? Jeg kender ikke ret mange af mine kolleger, der lægger hovedvægten på det. De kolleger, jeg samarbejder med i salen, i udvalg, i min parti-gruppe, altså netop kolleger fra alle partier, har ikke de tanker, som hr. Lunde her tillader sig at sige, »vi« har. Som om det var hele Folketinget minus SF. Er der sådan, det skal forstås?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg må sige til hr. Melchior, at jeg nu stadig væk mener, at kritikken af at være for økonomifikseret stort set gælder hele Folketinget.

Lad mig give et konkret eksempel på det. Finansministeriet lavede for nylig lavede en rapport, der hedder »Arbejde og Service«, hvis grundtanke var, at hvis vi ville opretholde muligheden for materiel fremgang, have gode muligheder for forbrugsstigninger, så skal vi arbejde noget mere, så er det den vej, vi skal. Det er da et synspunkt, man kan have. Det er da et synspunkt, man kan have. Man kan lægge ind i analyserne, at hvis vi gør sådan og sådan, så har vi mulighed for at udvide privatforbruget